

PARAULES DE VIDA

Les temptacions de Jesús al desert

Cada any en començar la Quaresma, la litúrgia de l'Església ens presenta l'episodi de les temptacions que el Senyor va patir i va vèncer durant la seua estada al desert, on va ser conduït per l'Esperit abans de començar el seu ministeri públic a Galilea. Podem imaginar que va ser un temps que Jesús va dedicar únicament a trobar-se amb el Pare fins al punt d'oblidar-se totalment de si mateix, dejunant durant quaranta dies.

Per això aquest text evangèlic, escoltat al principi de la Quaresma, és en primer lloc una crida a aprofundir en el sentit del dejuni que l'Església ens convida a intensificar en aquest temps litúrgic: estem sotmesos a un ritme de vida que ens porta a estar tan pendents de nosaltres mateixos i dels nostres desitjos, que fàcilment ens oblidem de Déu. Seguint l'exemple del Senyor en el desert, la Quaresma és una exhortació a canviar aquesta orientació que la cultura actual imprimeix en la nostra vida, a què estem tan pendents de Déu que no temem oblidar-nos de nosaltres mateixos.

En aquest moment crucial de la vida del Senyor, descobrim que es troba davant uns interrogants de la resposta als quals depèn l'orientació que

donarà a tot el seu camí posterior: ¿Què ha vingut a portar al nostre món? ¿Consisteix la seua missió a satisfer les necessitats materials immediates de la humanitat, apartant a Déu de l'horitzó de la vida dels homes com quelcom que en el fons és il·lusori, o a portar precisament a aquest Déu com a fonament d'una humanitat veritablement nova? ¿Com ho ha de fer? ¿Ha de confiar en la glòria que li donaria el poder del món o en la fama que li proporcionaria una

manifestació miraculosa de la seua divinitat com esperaven els israelites del seu temps?

El fet que Jesús vencés en les temptacions ens indica que davant el dilema entre fidelitat i èxit, va triar el camí de la fidelitat, tant en el referent al contingut de la seua missió —que no consistia en alimentar de pa a la humanitat sinó en oferir-li la possibilitat de trobar-se amb Déu— (primera temptació), com en la manera de realitzar-la, renunciant a assegurar-

se l'èxit per mitjà del poder i de la glòria del món (segona i tercera temptació).

Aquest episodi de la vida de Jesús ens ha d'ajudar en el temps de Quaresma a no oblidar que la vida del cristià sempre tindrà la forma d'un combat. Sant Agustí, en un dels seus sermons, afirma: «*En el món (diu el Senyor) tindreu lluites. De dues maneres ataca el món als soldats de Crist: els afalaga per a seduir-los, els atemoreix per a doblegar-los*» (Sermó 276). En el desert Jesús no es va deixar seduir pel diable, ni pel que li prometia si l'adorava: el poder i la glòria (de tots els regnes del món). Entre la fidelitat a la vocació a la santedat que hem rebut en el baptisme i l'admiració que el poder, la riquesa i la glòria desperten, no caiguem en la temptació de pensar que a l'Església l'eficàcia i l'èxit depenen de tot això. Si caiem en aquesta temptació estem, en paraules del papa Francesc, davant una Església mundanitzada, que ha oblidat que el seu present i el seu futur depenen de la fidelitat de tots i cadascun dels cristians a la vocació a la santedat.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'home no viu només de pa

Jesús acaba de ser batejat per Joan i allà s'ha manifestat el seu misteri: «Una veu digué des del cel: Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Lc 3,22). Aquesta és l'arrel última de la grandesa de Jesús, la seva íntima comunió amb el Pare per la presència de l'Esperit; Jesús és el Fill de Déu. L'amor misericordiós del Pare serà el nucli de la seva experiència.

Jesús va al desert i allí és posat a prova. La primera temptació al·ludeix a aquell nucli de la seva vida: Si Déu t'estima com a Pare, no pot ser que passis gana. La resposta és sorprenent. No parla de Déu, sinó de l'home: l'home no viu només de

pa. Aquí es mostra un element clau del missatge cristià. L'experiència de Déu que és la vida de l'home, porta a l'experiència de la veritable grandesa del mateix home: l'home no viu de pa. La vida veritable de l'home no és tenir cobertes les necessitats de menjar i de beure, de confort i de felicitat. L'home és molt més gran. Aquesta és l'opció cristiana sobre l'home. Cada persona, cada grup humà, cada poble necessiten tenir cobertes les necessitats, però no és aquesta la nostra veritable vida. «L'home no viu només de pa; viu de Déu». El sermó de la muntanya és el ressò de la seva frase en el desert: «No us preocupeu, pensant què menjareu o què beureu...», perquè no és de pa

que viu l'home; «busqueu el Regne de Déu i la seva justícia», perquè l'home viu de Déu. «I tot això us ho donarà de més a més». Jesús no menysprea el cos o diu que és l'arrel del pecat. Ell mateix menja i beu, porta una vida «normal», sense austeritats límit. Però no parla de les necessitats més espontànies.

Cal el seny de l'Esperit per viure l'opció cristiana. La vida autèntica de l'home és la vida de fe i d'amor en l'Esperit; i alhora, cal procurar-se el menjar i el beure, sense culte del cos i sense menysprear-lo.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Las tentaciones de Jesús en el desierto

Cada año al comenzar la Cuaresma, la liturgia de la Iglesia nos presenta el episodio de las tentaciones que el Señor sufrió y venció durante su estancia en el desierto, adonde fue conducido por el Espíritu antes de comenzar su ministerio público en Galilea. Podemos imaginar que fue un tiempo que Jesús dedicó únicamente a encontrarse con el Padre hasta el punto de olvidarse totalmente de sí mismo, ayunando durante cuarenta días.

Por ello este texto evangélico, escuchado al principio de la Cuaresma, es en primer lugar una llamada a profundizar en el sentido del ayuno que la Iglesia nos invita a intensificar en este tiempo litúrgico: estamos sometidos a un ritmo de vida que nos lleva a estar tan pendientes de nosotros mismos y de nuestros deseos, que fácilmente nos olvidamos de Dios. Siguiendo el ejemplo del Señor en el desierto, la Cuaresma es una exhortación a cambiar esta orientación que la cultura actual imprime en nuestra vida, a que estemos tan pendientes de Dios que no temamos olvidarnos de nosotros mismos.

En este momento crucial de la vida del Señor, descubrimos que se encuentra ante unos interrogantes de cuya respuesta depende la orientación que dará a todo su camino posterior: ¿Qué ha venido a traer a nuestro mundo? ¿Consiste su misión en satisfacer las necesidades materiales inmediatas de la humanidad, apartando a Dios del horizonte de la vida de los hombres como algo que en el fondo es ilusorio, o en traer precisamente a ese Dios como fundamento de una humanidad verdaderamente nueva? ¿Cómo lo debe hacer? ¿Debe confiar en la gloria que le daría el poder del mundo o en la fama que le proporcionaría una manifestación milagrosa de su divinidad como esperaban los israelitas de su tiempo?

El hecho de que Jesús venciera en las tentaciones nos indica que ante el dilema entre fidelidad y éxito, escogió el camino de la fidelidad, tanto en lo referente al contenido de su misión —que no consistía en alimentar de pan a la humanidad sino en ofrecerle la posibilidad de encontrarse con Dios— (primera tentación), como en el modo de realizarla, renunciando a asegurarse el éxito por medio del poder y la gloria del mundo (segunda y tercera tentación).

Este episodio de la vida de Jesús nos debe ayudar en el tiempo de Cuaresma a no olvidar que la vida del cristiano siempre tendrá la forma de un combate. San Agustín, en uno de sus sermones, afirma: «En el mundo (dice el Señor) *tendréis luchas*. De dos maneras ataca el mundo a los soldados de Cristo: los halaga para seducirlos, los atemoriza para doblegarlos» (Sermón 276). En el desierto Jesús no se dejó seducir por el diablo, ni por lo que le prometía si le adoraba: el poder y la gloria (de todos los reinos del mundo). Entre la fidelidad a la vocación a la santidad que hemos recibido en el bautismo y la admiración que el poder, la riqueza y la gloria despiertan, no caigamos en la tentación de pensar que en la Iglesia la eficacia y el éxito dependen de todo eso. Si caemos en esa tentación estamos, en palabras del papa Francisco, ante una Iglesia mundanizada, que ha olvidado que su presente y su futuro dependen de la fidelidad de todos y cada uno de los cristianos a la llamada a la santidad.

Con mi bendición y afecto.

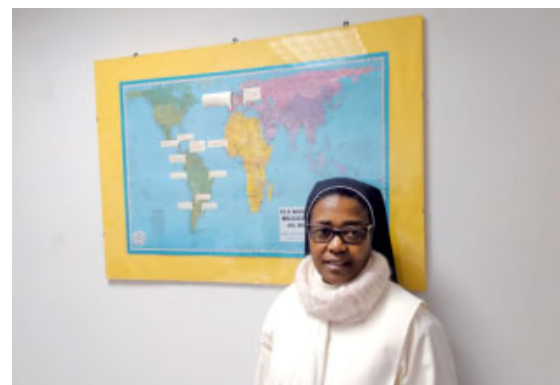
† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Visita de la germana Rufina a la Delegació diocesana de Missions

La Gna. Rufina, concepcionista franciscana, va venir el mes passat a Espanya procedent de Malabo (Guinea Equatorial) amb motiu d'una reunió de superiors a Burgos. Aprofitant la seva estança al nostre país va venir a la Delegació de Missions per saludar-nos i passar el dia amb nosaltres. Fou acompanyada pel nostre delegat, Mn. Antoni Borràs, i algun altre membre de la delegació.

La germana ens explicà que, degut a les circumstàncies del lloc, encara que siguin monges de clausura han vist la necessitat d'oferir els seus locutors per fer catequesi als nens del barri. La parròquia més propera està a tres quilòmetres i, a més a més, tenen el perill de ser seduïts pel camí per les sectes. Aquest ha estat també el motiu que els ha fet edificar un parell d'aules amb bany.

Tant la Gna. Rufina com la Gna. M.ª Àngeles agraeixen de tot cor l'ajuda rebuda des de la Delegació de Missions de la nostra diòcesi de Tortosa i ens con-

viden a visitar-les. Donem gràcies al Senyor pels nostres missioners i missioneres, que estan a l'avantguarda en el camí de l'evangelització. Nosaltres, des de la distància, preguem pels nostres missioners.

Delegació diocesana de Missions

Formació permanent del clergat diocesà

Els sacerdots de la nostra diòcesi vam tenir entre els dies 4 i 5 de febrer les Jornades de formació del clergat al nostre Seminari diocesà. Enguany, aquestes jornades van tractar el tema de la ideologia de gènere. Els sacerdots que hi vam participar vam poder escoltar el ponent in-

vitat per a aquesta ocasió, el bisbe de Bilbao, Mons. Mariano Iceta, president de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la vida de la Conferència Episcopal Espanyola.

El primer dia va centrar la mirada en la visió antropològica de la persona humana, basada en una

antropologia adequada, per saber respondre a la pregunta de qui és l'home. La diferència sexual és una dada antropològica. El cos revela a la persona i possibilita la donació. La segona jornada se centrà més en el projecte de llei que es vol presentar al Parlament, sobre el seu contingut i les diferents repercussions que pot tenir.

Dos dies durant els quals, a més de la formació, els sacerdots del Bisbat vam poder compartir moments de diàleg, convivència i comunicació i informacions de diferents realitats diocesanes.

Mn. Joan Guerola

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

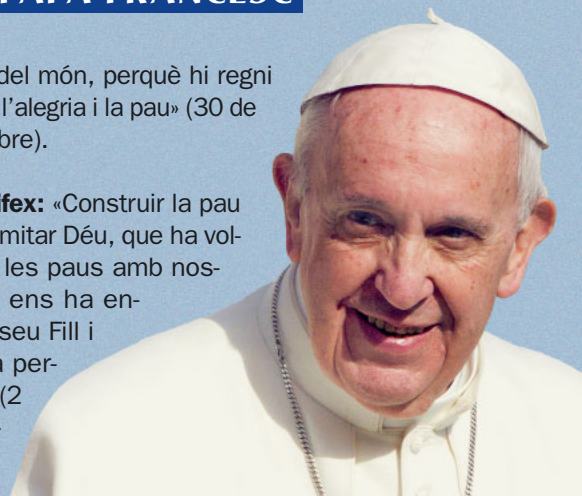
@Pontifex: «Observant Jesús, veiem el rostre de Déu Amor, i aprenem a reconèixer-lo en els rostres dels nostres germans» (27 de desembre).

@Pontifex: «Porteu la tendresa i la misericòrdia de Déu a tots aquells que són descartats per la societat» (30 de desembre).

@Pontifex: «Que Jesús, Maria i Josep beneixin i protegeixin totes les fa-

mílies del món, perquè hi regni l'amor, l'alegria i la pau» (30 de desembre).

@Pontifex: «Construir la pau vol dir imitar Déu, que ha volgut fer les paus amb nosaltres: ens ha enviat el seu Fill i ens ha perdonat» (2 de gener).

Inauguració i benedicció de les obres de reforma del campanar de l'església parroquial de Canet lo Roig

El bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, va participar el divendres 8 de febrer en l'acte d'inauguració i benedicció de les obres d'arranjament i reforma de la part superior del campanar i de les tres cornises de l'església de Sant Miquel Arcàngel de Canet lo Roig. Les obres, que només en el cas del campanar han suposat una inversió de prop de 90.000 euros, han estat finançades pel Bisbat de Tortosa, la Diputació de Castelló, la Generalitat Valenciana i la mateixa parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Canet lo Roig.

En els treballs de reparació i consolidació de la cornisa del temple s'hi han invertit gairebé 38.000 euros.

Reconeixement a les institucions que han fet possible la restauració de l'església de Cinctorres

En un matí assolellat, però fred a la comarca dels Ports, l'església Sant Pere Apòstol de Cinctorres va congregar en un reconeixement públic senzill però entranyable, les institucions que

amb la seva col·laboració han contribuït al finançament de les obres de restauració dutes a terme a l'Església. L'acte es va fer el divendres 8 de febrer. Hi eren presents D. Enrique Benavent, bisbe

de Tortosa; D. Javier Moliner, president de la Diputació de Castelló; Carmen Amoraga, directora general de Cultura i Patrimoni de la Generalitat Valenciana; i D. Antonio Ripollés, alcalde de Cinctorres, així com altres autoritats i persones de Cinctorres.

En els parlaments es va posar èmfasi en dos conceptes. En primer lloc, l'alegria que suposa l'obra acabada fruit de la sensibilitat i la col·laboració entre les institucions. En una paraula, fruit de la unió. L'església, a més d'acollir la comunitat cristiana, és la casa comuna de tots els cinctorrens i, sens dubte, és el seu edifici més emblemàtic. I en segon lloc, l'agraïment. Agraïment a les institucions, als professionals que han participat en les diferents tasques de la restauració i a totes les persones que amb la seva aportació contribueixen al finançament de les obres.

L'acte va concloure compartint alguns productes típics de la terra en animada conversa i amb la satisfacció de la feina ben feta.

El Consell parroquial

AGENDA

Del 9 al 17 de març, parròquia d'Horta de Sant Joan, a les 19.30 h, Novena de Sant Salvador.

Església parroquial de St. Joan Baptista d'Horta de Sant Joan

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / SI 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / SI 33 / Mt 6,7,15]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orión, prev. salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / SI 50 / Lc 11,29-32]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863)

a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / SI 137 / Mt 7,7-12]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / SI 129 / Mt 5,20-26]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / SI 118 / Mt 5,43-48]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 15,5-12.17-18 / SI 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

Sabem resistir les temptacions?

Comencem aquest diumenge l'etapa de preparació per a la gran celebració, la més important de l'any, la Pasqua. La primera lectura ens presenta l'israelita que ofereix els seus dons i recorda tota la història de salvació de Déu començant *pel seu pare que era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte...* I acaba dient: *El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós i ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel.* És a dir, recorda que ja ha arribat a la terra promesa per Déu, al final del camí. Però abans el poble d'Israel ha hagut de passar pel desert i allí va patir les temptacions.

També Jesús fou temptat: *L'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.* La temptació es presenta com una cosa lògica i normal. Després de quaranta dies de dejuni no és lògic convertir les pedres en pans? Si vol canviar el món no és bo fer servir totes les forces, tot el poder, per dominar-lo? I si vol que tothom cregui en el seu missatge, no estaria bé fer un miracle espectacular perquè tothom cregués? Aquesta és la nostra lògica, no la de Déu, la de Jesús. *L'home no viu només de pa; tenim necessitat de la Paraula de Déu que associa de veritat la nostra fam i no podem fer servir Déu per als nostres interessos materials.* Diu també Jesús: *Adora el Senyor el teu Déu, dona culte a ell tot sol.* El poder sovint ens fa tirans; el veritable poder és el de l'amor. I el nostre canvi, la nostra fe, l'autèntica fe ha de venir per la convicció profunda, malgrat les fosques, no per l'espectacularitat d'uns grans miracles: *No temptis el Senyor el teu Déu.* No són també aquestes les nostres temptacions? Per això sant Pau ens recorda *que la fe que ens fa justos la portem al cor... i si creus de cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts seràs salvat.* La salvació ens ve de la fe, de creure, de superar les temptacions, de no deixar-nos endur per la lògica del món sinó pels camins que ens assenyala el Senyor quan era al desert.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: «El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat». Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: «Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.»» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que «ha donat ordre als seus àngels de guardar-te» i que «et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: «No temptis el Senyor, el teu Déu.»» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: «Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado». Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: «No sólo de pan vive el hombre»». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto»». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: «Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden», y también: «Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra»». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «No tentarás al Señor, tu Dios»». Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.